

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor și al frontierei

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1 Sursa proiectului de act normativ:

La inițiativa Ministerului Afacerilor Interne, având în vedere necesitatea adoptării în regim de urgență, a unor măsuri imediate, în scopul aplicării dispozițiilor acquis-ului Schengen de la data de 31 martie 2024, în acord cu Decizia (UE) 2024/210 a Consiliului din 30 decembrie 2023 privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Republica Bulgaria și în România, coroborat cu necesitatea asigurării controlului migrației ilegale și reducerii mișcărilor secundare.

2.2 Descrierea situației actuale

La data de 30 decembrie 2023, Consiliul Uniunii Europene a convenit, în unanimitate, asupra aplicării integrale a prevederilor acquis-ului Schengen în Republica Bulgaria și România. De la data de 31 martie 2024, Republica Bulgaria și România vor fi state membre Schengen care aplică integral acquis-ul Schengen, iar controalele asupra persoanelor la frontierele aeriene și maritime interne vor fi eliminate.

Astfel, începând cu 31 martie 2024, controalele asupra persoanelor la frontierele aeriene și maritime interne cu și dintre Bulgaria și România se elimină și dispozițiile acquis-ului Schengen menționate în anexă se aplică Bulgariei și României între ele și în raporturile acestora cu Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italiană, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda și Regatul Suediei, precum și cu Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei și Confederația Elvețiană.

În ceea ce privește frontierele terestre, controalele asupra persoanelor la frontierele terestre interne vor fi menținute până la adoptarea în acest sens a unei decizii de către Consiliul Uniunii Europene, potrivit art. I teza a doua din Decizia (UE) 2024/210 a Consiliului, precitată.

Implicațiile juridice și practice își au ca sursă dispozițiile acquis-ului Schengen cuprinse în Anexa la Decizia (UE) nr. 210/2023, ce conține prevederi din Convenția Schengen, acte juridice ale Uniunii și acte de punere în aplicare a acestora, aplicabile României începând cu data de 31 martie 2024.

Aplicarea integrală de către România a acquis-ului Schengen presupune eliminarea controalelor la frontierele aeriene și maritime, în primă etapă, sens în care este imperios necesară alinierea cadrului legal național la dispozițiile acquis-ului Schengen până la data de 31 martie 2024, dată la vor intra în vigoare dispozițiile art. III din Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cu modificările ulterioare.

Totodată, aplicarea integrală a acquis-ului Schengen de către România implică necesitatea sporirii măsurilor de asigurare a ordinii și siguranței publice în special raportat la contingentul de lucrători nou-admiși pe piața forței de muncă de 100.000 de lucrători străini, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1338/2023, în condițiile în care în prezent România se confruntă cu o paletă variată de modalități de migrație ilegală, având în vedere poziția sa geografică, la confluența dintre Orient – ca zonă de plecare a migrantilor, și Occident – ca spațiu de destinație al migrației ilegale.

Principalele modalități de migrație ilegală identificate pe teritoriul României, din punct de vedere al competențelor Inspectoratului General pentru Imigrări, se referă la intrarea ilegală pe teritoriul țării noastre, intrarea legală și, ulterior, rămânerea pe teritoriu după expirarea termenului acordat prin viza de intrare, stabilit în documentele de desființare a regimului de vize sau acordat prin permisul de ședere temporară, toate urmate de depistarea în situații ilegale și dispunerea de măsuri restrictive. Totodată, pentru a întârzia sau împiedica implementarea măsurilor restrictive dispuse de autoritățile naționale cu competențe în domeniu, o parte din străinii depistați în situațiile menționate, pot solicita o formă de protecție internațională pe teritoriul statului, ceea ce conduce la crearea unei presiuni artificiale asupra sistemului național de azil.

Astfel, devin necesare măsuri legislative în scopul asigurării controlului migrației ilegale și reducerii mișcărilor secundare, aspecte de natură a contribui la salvagardarea climatului de ordine și siguranță publică.

În ceea ce privește libera circulație a minorilor cetățeni români în străinătate, potrivit instrumentului de prezentare și motivare aferent Legii nr. 247/2023¹, acest act normativ a urmărit asigurarea unui tratament similar celui din țările europene minorilor care au împlinit vârsta de 16 ani, în sensul ca aceștia să poată călători în străinătate singuri, fără a fi însoțiți de o persoană majoră, sub condiția de a deține acordul părinților sau al reprezentantului legal.

Concret, completările aduse Legii nr. 248/2005, cu modificările și completările ulterioare, prin actul normativ anterior citat, sunt următoarele:

- la art.2 a fost introdus un nou alineat, alin. (3), care instituie, prin excepție, posibilitatea ca minorii cetățeni români care au împlinit vârsta de 16 ani să poată călători în străinătate, neînsoțiți, însă doar cu acordul părinților ori al reprezentanților legali, în condițiile legii.

- la art.30 a fost introdus un nou alineat, alin. (1¹), conform căruia minorul care a împlinit vârsta de 16 ani și care se deplasează în străinătate în vizită la rude sau pentru studii, pentru a participa la concursuri oficiale ori pentru a urma un tratament medical fără de care viața ori sănătatea îi este pusă în pericol, poate călători în străinătate neînsoțit de o persoană fizică majoră sub condiția de a prezenta „organelor poliției de frontieră o declarație autenticată a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat minorul ori **la care i s-a stabilit domiciliul prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau acord notarial**, după caz, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, **care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor, la statul sau statele de destinație, la perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și la scopul călătoriei.**”

Din dispozițiile nou introduse în cuprinsul Legii nr. 248/2005, cu modificările și completările ulterioare, se desprind, însă, o serie de inadvertențe:

Din tot cuprinsul Legii nr. 248/2005, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că în cazul minorilor cetățeni români, călătoriile efectuate în străinătate sunt posibile doar cu acordul părinților, respectiv al persoanelor care exercită asupra copiilor autoritatea părintească, conform legii. Noua reglementare ce face obiectul art. 30 alin.(1¹) din aceeași lege stabilește, însă, că minorii care au împlinit vârsta de 16 ani pot călători neînsoțiți, pe de o parte cu acordul părinților ori al părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive, al părintelui supraviețuitor sau al reprezentantului legal și, pe de altă parte, **cu acordul părintelui la care i s-a stabilit domiciliul prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau prin acord notarial**, ultimele două situații raportându-se la custodia exercitată în comun de ambii părinți. Rezultă astfel, că minorul care a împlinit vârsta de 16 ani poate călători singur în străinătate chiar dacă unul dintre părinți, care exercită autoritatea

¹ pentru completarea Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate

părintească asupra minorului, dar nu locuiește împreună cu acesta nu și-a exprimat acordul sau este împotriva, fiind privat astfel de exercitarea autorității părintești cu privire la persoana minorului.

Se observă așadar, că normele din cuprinsul aceluiași alineat, respectiv art. 30 alin. (1¹), sunt contrare, alegerea soluției normative nefiind una judicioasă și durabilă, neîmbinând caracterul de stabilitate a reglementării.

Din punctul de vedere al controlului specific la trecerea frontierei de stat, potrivit noii reglementări, organele poliției de frontieră vor permite ieșirea minorilor care au împlinit vârsta de 16 ani neînsoțiți, dacă prezintă declarații fie din partea ambilor părinți, fie din partea părintelui cu care locuiește minorul, deși nu exercită singur autoritatea părintească.

De asemenea, această facilitate adusă minorilor care au împlinit vârsta de 16 ani se aplică doar atunci când scopul călătoriei este unul dintre următoarele: vizită la rude sau pentru studii, pentru a participa la concursuri oficiale ori pentru a urma un tratament medical fără de care viața ori sănătatea îi este pusă în pericol, fiind necesară prezentarea de acte doveditoare în acest sens.

Art.30 din Legea nr. 248/2005, cu modificările și completările ulterioare, prevede de asemenea, cu titlu de excepție, situațiile în care nu este necesară declarația părinților prin care își exprimă acordul efectuării de călătorii în străinătate, respectiv când minorul se deplasează însoțit de o persoană fizică majoră într-un stat unde are stabilit domiciliul sau reședința [alin. (6¹)] ori pentru studii, pentru a participa la concursuri oficiale ori pentru a urma un tratament medical fără de care viața ori sănătatea îi este pusă în pericol [alin. (3)]. În aceste din urmă cazuri, pentru ca minorul care împlinit vârsta de 16 ani să poată călători neînsoțit, persoanele menționate la art. 30 alin. (1¹) trebuie să semneze o declarație pentru fiecare călătorie în parte, prin care să-și exprime acordul în acest sens.

Un aspect important de semnalat este acela că argumentele cuprinse în instrumentul de prezentare și motivare al Legii nr. 169/2016², prin care s-a completat art. 30 cu alin. (6¹), au fost în principal legate de faptul că pentru fiecare ieșire din România, părinții minorilor erau obligați să întocmească o declarație care să cuprindă pe lângă acordul pentru efectuarea respectivei călătorii și alte mențiuni obligatorii și referiri la scopul deplasării și ruta urmată. La acea vreme au fost înregistrate situații când minorilor le era întreruptă călătoria deoarece, independent de voința însoțitorului, compania transportatoare modifica traseul ce urma să fie parcurs până la destinație (escale, opriri în alte orașe decât cele menționate în declarațiile notariale semnate de părinți). De asemenea, părinții (în special ai căror copii efectuau mai multe călătorii între România și statul de domiciliu/reședință) reclamau de nenumărate ori că nu cunosc data exactă pentru fiecare călătorie în parte care va avea loc în viitor, pentru care aveau obligația să menționeze data plecării și a sosirii. În plus, procedura pentru fiecare declarație era foarte costisitoare și greu de îndeplinit, deoarece de multe ori distanța de la locuința acestora până la misiunile diplomatice/oficiile consulare ale României era foarte mare – sute de kilometri – implicând astfel costuri suplimentare pe lângă taxa de autentificare a declarației.

Revenind la dispozițiile art. 30 alin. (1¹), rezultă că părinții minorului care a împlinit vârsta de 16 ani sunt nevoiți să își exprime acordul cu privire la efectuarea călătoriei de către minor neînsoțit, pentru fiecare călătorie pe care acesta o efectuează între România și statul de domiciliu/reședință. Astfel, problemele reclamate de părinții minorilor care locuiesc în străinătate au revenit, procedura pentru fiecare declarație fiind aceeași, foarte costisitoare și greu de îndeplinit.

De asemenea, nemaifiind o reglementare general aplicabilă cetățenilor români minori, organele poliției de frontieră vor fi nevoite ca pentru fiecare minor în parte să analizeze cadrul juridic aplicabil, existând printre altele și riscul creșterii timpului de așteptare pentru efectuarea controlului specific.

Cu titlu de exemplu, menționăm:

1. Situațiile minorilor însoțiți de o persoană fizică majoră, alta decât părinții sau reprezentantul legal, care se deplasează în străinătate pentru studii, pentru a participa la concursuri oficiale ori pentru a urma un tratament medical fără de care viața ori sănătatea le este pusă în pericol, fără a fi obligați să prezinte

² pentru modificarea și completarea Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate

declarația părinților sau a reprezentantului legal prin care își exprimă acordul efectuării de călătorii în străinătate, astfel cum sunt reglementate de art. 30 alin. (3) din Legea nr.248/2005, cu modificările și completările ulterioare.

2. Situațiile minorilor care au împlinit vârsta de 16 ani, care se deplasează în străinătate neînsoțiți pentru vizită la rude, pentru studii, pentru a participa la concursuri oficiale ori pentru a urma un tratament medical fără de care viața ori sănătatea le este pusă în pericol și prezintă acte doveditoare în acest sens, sub condiția prezentării declarației din partea ambilor părinți sau, după caz, părintelui căruia i-a fost încredințat minorul ori la care i s-a stabilit domiciliul prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau acord notarial, după caz, părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă, părintelui supraviețuitor sau reprezentantului său legal.

3. Situația minorilor care au domiciliul sau reședința în țara de destinație și efectuează călătoria conform art. 30 alin. (6¹) din Legea nr.248/2005, cu modificările și completările ulterioare, adică însoțiți de o persoană fizică majoră, fără a fi necesară declarația privind acordul părinților/reprezentanților legali cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate.

În considerarea celor de mai sus este necesară intervenția normativă asupra art.2 alin.(3), art.28 alin.(1) și art.30 alin.(1) din Legea nr.248/2005.

Într-o altă ordine de idei, art.21 alin.(1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de dispozițiile adoptate în vederea aplicării acestora. În plus, dreptul la liberă circulație și ședere este un drept fundamental consacrat prin art.45 alin.(1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Potrivit art.22 din Regulamentul (UE) al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), cu modificările și completările ulterioare, frontierele interne pot fi trecute prin orice punct fără a fi realizată o verificare la frontiere asupra persoanelor, indiferent de cetățenie.

De asemenea, potrivit art.23 din Codul Frontierelor Schengen, absența controlului la frontierele interne nu aduce atingere exercitării competențelor polițienești de către autoritățile competente ale statelor membre *în temeiul dreptului intern*.

Astfel cum am menționat mai sus, de la data de 31 martie 2024, Republica Bulgaria și România vor aplica integral acquis-ul Schengen, iar controalele asupra persoanelor la frontierele aeriene și maritime interne vor fi eliminate, urmare a Deciziei (UE) 2024/210. În contextul dat se impune ca polițiștii de frontieră să acorde o atenție deosebită minorilor, indiferent dacă aceștia călătoresc însoțiți sau nu.

Potrivit art.23 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările și completările ulterioare, deplasarea copiilor în străinătate se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, potrivit art.1 și 3 din Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată prin Legea nr. 18/1990 (Convenția), prin copil se înțelege orice ființă umană sub vârsta de 18 ani, ale căror drepturi și interese vor prevala în toate acțiunile autorităților și instituțiilor statale, care îi privesc.

Mai mult, potrivit acestui tratat, statele semnatare ale convenției se obligă să asigure copilului protecția și îngrijirea necesare în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau ale altor persoane cărora acesta le-a fost încredințat în mod legal, și în acest scop vor lua toate măsurile legislative și administrative corespunzătoare sau de orice altă natură necesare în vederea punerii în aplicare a drepturilor recunoscute, inclusiv vor veghea ca instituțiile și serviciile care răspund de protecția și îngrijirea copiilor să respecte standardele referitoare la securitate și sănătate, precum și la asigurarea unei supravegheri competente.

Art. 5 și 9 din Convenție stabilesc că statele părți vor respecta responsabilitățile, drepturile și îndatoririle ce revin părinților naturali ai copilului sau, după caz și conform tradiției locale, membrilor familiei largite sau comunității, tutorilor sau altor persoane care au, prin lege, copii în îngrijire, și vor veghea ca niciun copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile

competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, ca această separare este în interesul suprem al copilului.

Totodată, art. 10 pct.2 din Convenție, stipulează că în cazul copilului ai cărui părinți își au reședința în state diferite va avea dreptul de a întreține, în afara unor situații excepționale, relații personale și contacte directe, în mod regulat, cu ambii săi părinți. În acest scop și în conformitate cu obligația care revine statelor părți în temeiul art. 9, statele părți vor respecta dreptul copilului și al părinților săi de a părăsi orice țară, inclusiv propria lor țară, și de a reveni în propria lor țară. Dreptul de a părăsi orice țară nu poate fi îngădit decât de restricțiile prevăzute în mod expres de lege și care sunt necesare pentru protejarea siguranței naționale, a ordinii publice, a sănătății publice sau a bunelor moravuri ori a drepturilor și libertăților altora și care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute de Convenție.

În același timp, art.11 din Convenție instituie obligația statelor părți de a lua măsuri pentru a combate acțiunile ilegale de transferare și de împiedicare a reîntoarcerii copiilor în, respectiv din, străinătate, fiind în paralel convenit, la art.18, ca statele părți să depună eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului, ei sau după caz, reprezentanții săi legali, sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Astfel, este necesar să fie adoptate măsuri care să ieșirea din țară a copiilor în condiții ilegale, cum ar fi răpirea de către o persoană sau sechestrarea în altă țară de către un părinte, în condițiile în care celălalt părinte nu este de acord cu efectuarea călătoriei de către minorul cetățean român.

Din aceeași perspectivă, potrivit Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului „Copii protejați, România sigură” 2023-2027, aprobată prin H.G. nr.969/2023, primordialitatea responsabilității părinților în creșterea și îngrijirea copiilor și caracterul subsidiar, dar responsabil, al intervențiilor autorităților statului, reprezintă unul din principiile pe care se bazează acest document programatic. Strategia precitată își propune continuarea măsurilor privind acompanierea și conștientizarea părinților cu privire la responsabilitatea primară ce le revine în tot ceea ce înseamnă creșterea, îngrijirea, educarea și asigurarea bunăstării copiilor, prevenirea separării.

De asemenea, cel de-al cincilea Raport periodic al României cu privire la implementarea Convenției privind Drepturile Copilului înaintat Comitetului ONU pentru Drepturile Copilului, remarcă îngrijorarea autorităților române față de numărul mare de minori români pentru care statul român a solicitat repatrierea, dar care nu au revenit în țara de origine, urmare refuzului autorităților străine de a permite repatrierea, în ciuda faptului că aceștia erau cetățeni români, iar statul român dispunea de capacitatea deplină de a asigura o protecție reală a acestora pe teritoriul național. Astfel, în ciuda prevederilor Convenției referitoare la dreptul copilului de a crește alături de părinții săi sau într-un mediu familial, există, încă, numeroase cazuri în care soluțiile în acest sens oferite de autoritățile române au fost refuzate, copiii români fiind menținuți în structuri de tip rezidențial pe teritoriul altui stat, sau cazuri în care mai mulți frați au fost despărțiți pe teritoriul străin fiind plasați în instituții diferite, fapt ce contravine, de asemenea, prevederilor Convenției.

În acest context, prin raportare la considerentele invocate, pentru asigurarea respectării prevederilor legale cu incidență asupra călătoriilor minorilor, în scopul instituirii unui regim uniform indiferent de statul de destinație în care călătoresc minorii, precum și pentru preîntâmpinarea intensificării fenomenului de trafic de minori, se impune intervenția corespunzătoare asupra Legii nr.248/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Nu în ultimul rând, Codul Frontierelor Schengen prevede situațiile în care statele membre pot reintroduce controalele, la frontierele interne, în cazul în care:

- există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne: controalele la frontiere pot fi reintroduse de către țările afectate asociate spațiului Schengen pentru o perioadă de cel mult șase luni în caz de evenimente previzibile (spre exemplu evenimente sportive importante, conferințe etc.) și pentru cel mult două luni în caz de evenimente care necesită o acțiune imediată;
- mecanismul de evaluare Schengen arată că există deficiențe grave și persistente în ceea ce privește controalele la frontierele externe, care periclitizează funcționarea în ansamblu a spațiului Schengen.

În asemenea cazuri, Consiliul poate recomanda ca una sau mai multe țări ale UE să reintroducă controalele la toate frontierele lor interne sau în anumite părți ale frontierelor lor interne pentru o perioadă de cel mult doi ani.

Reintroducerea controlului la frontierele interne trebuie aplicată, așadar, ca măsură de ultimă instanță, în situații excepționale, și trebuie să respecte principiul proporționalității. Durata unei astfel de reintroduse temporare a controlului la frontierele interne este limitată în timp, în funcție de temeiul juridic invocat de statul membru care introduce un astfel de control la frontiere. Domeniul de aplicare și durata reintrodusei controlului la frontiere ar trebui limitate la minimul necesar pentru a răspunde amenințării în cauză. Reintroducerea controlului la frontierele interne ar trebui utilizată numai ca măsură de ultimă instanță. Reintroducerea controlului la frontiere este o prerogativă a statelor membre, Comisia putând doar emite un aviz cu privire la necesitatea măsurii și proporționalitatea acesteia, dar nu se poate opune prin veto deciziei unui stat membru de a reintroduce controlul la frontiere.

În considerarea acestor particularități, este necesară crearea pârgheii legislative astfel încât prin act normativ de nivel secundar să fie desemnate autoritățile naționale competente implicate în procesul de reintroduse a controalelor la frontierele interne, să fie stabilit mecanismul de cooperare între acestea, măsurile necesare în cazul reintrodusei temporare a controlului la frontierele interne, precum și responsabilitățile autorităților naționale competente.

2.3 Schimbări preconizate:

I. Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare:

- modificarea pct. 3 al art. III cu privire la art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen, cu prevederile Codului de Vize, urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului. În ceea ce privește art.11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma sa modificată prin pct.3 al art.III din Legea nr.157/2011, prevederile conținute de acesta nu au intrat în fondul legislativ activ, așadar nu au produs efecte juridice, motiv pentru care soluția normativă o reprezintă adaptarea corespunzătoare a pct.3 al art.III din legea menționată, iar nu modificarea directă a art.11 din actul normativ de bază.

- modificarea pct. 12 al art. III, având în vedere faptul că potrivit părții sale introductive, acesta va intra în vigoare, în integralitatea sa, la data aplicării în totalitate de către România a acquis-ului Schengen, aspect care presupune înlocuirea art.30 din forma în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu forma care face obiect al art.III din Legea nr.157/2011. Pentru acest considerent, este necesară preluarea textului alin.(10) din actuala formă a art.30 în vigoare, și introducerea în forma care face obiect al art.III din legea precitată. Restul alineatelor ale art.30 care face obiect al modificării prin art.III pct.12 din Legea nr.157/2011, nu suferă modificări.

- completarea pct. 23 al art. III cu privire la art. 33¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului.

Art.33¹ în forma sa propusă a fi introdusă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin pct.23 al art.III din Legea nr.157/2011, nu a intrat în fondul legislativ activ, așadar nu a produs efecte juridice, motiv pentru care soluția normativă o reprezintă adaptarea corespunzătoare a pct.23 al art.III din legea precitată. În ceea ce privește alin.(3) propus a fi introdus la art.33¹, trebuie precizat faptul că și în prezent, art.36 alin.(3) din OuG nr.194/2002, în forma sa în vigoare, prevede faptul că refuzul acordării vizei de scurtă ședere nu poate fi contestat. De altfel, măsura propusă se regăsește reglementată și în legislația altor state Schengen, în acord cu Codul de Vize.

Cu titlu de exemplu, evidențiem legislația privind străinii, din Regatul Suediei³), potrivit căreia, în cazul în care Agenția pentru Migrație din Suedia decide să nu prelungească dreptul de ședere stabilit prin viza de scurtă ședere (prelungirea valabilității vizei de scurtă ședere se poate realiza din cauze de forță majoră sau pentru motive umanitare), cererea străinului se respinge, fără drept de contestare.

II. Ordonanța de urgență a Guvernului 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

- modificarea lit. u) al art.2, în sensul actualizării trimiterii la art.6 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), în forma sa în vigoare.

- completarea art.9 cu un nou alineat, alin.(4¹), astfel încât, în cazul în care compania de transport aerian, naval sau terestru nu asigură, prin forțe proprii, transportul străinului căruia i-a fost refuzată intrarea pe teritoriul României, aceasta să poată solicita structurii Poliției de Frontieră Române competente să escorteze străinul respectiv într-o țară terță, respectiv în țara din care a fost transportat sau o țară de tranzit. În acest caz, compania de transport asigură/suportă transportul dus-întors al polițiștilor de frontieră care însoțesc străinul în afara teritoriului României.

Potrivit Anexei V, Partea A - Proceduri privind refuzul intrării la frontieră, pct. 2 din Codul Frontierelor Schengen, în cazul în care resortisantul țării terțe care a primit o decizie de refuz al intrării a fost condus la frontieră de către un operator de transport, autoritatea locală responsabilă, respectiv Poliția de Frontieră, solicită operatorului de transport să preia responsabilitatea resortisantului țării terțe și să îl conducă fără întârziere fie către țara terță din care a fost transportat, fie către țara terță care a eliberat documentul care permite trecerea frontierei, fie către orice altă țară terță în care este garantată admisia, sau să găsească mijloace de transport în continuare. Din diferite motive (de regulă când aceștia au un comportament agresiv și pun în pericol siguranța efectuării transportului), există situații când transportatorul refuză preluarea cetățeanului terț, iar acesta din urmă rămâne în punctul de trecere a frontierei. Ca urmare, se impune escortarea lui în condiții de siguranță, fără întârziere, fie către țara terță din care a fost transportat, fie către țara terță care a eliberat documentul care permite trecerea frontierei, fie către orice altă țară terță în care este garantată admisia, astfel încât să nu se creeze premisele intrării în mod ilegal pe teritoriul României. În plus, potrivit Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1998 al Comisiei din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației – Apendicele 3-B Securitatea Aeronavelor, pct. 4.3., pasagerii potențial perturbatori trebuie întotdeauna escortați. În raport de propunerea de introducere a alin.(4¹) se are în vedere completarea art.9 cu un alineat nou, alin.(4²) din care să rezulte că activitatea de escortare se realizează de către polițiștii de frontieră în baza dispoziției șefului punctului de trecere a frontierei/șefului sectorului poliției de frontieră. În ceea ce privește drepturile de care beneficiară personalul Poliției de Frontieră Române care realizează activitatea de escortare, acestea sunt cele prevăzute de lege pentru personalul trimis în misiune temporară în străinătate.

În contextul propunerii de completare a art.9, se are în vedere modificarea corespunzătoare a art.134 pct.1 astfel încât, nerespectarea obligației companiei de transport de a asigura/suporta transportul dus/întors al polițiștilor de frontieră care escortează persoanele cărora le-a fost refuzată intrarea pe teritoriul statului român, să fie considerată contravenție, măsura fiind de natură a descuraja un eventual comportament neconform al acestor entități în raport de suportarea costurilor legate de activitatea de escortare solicitată Poliției de Frontieră Române de către respectivele companii de transport.

- completarea art.12 cu un nou alineat, alin.(4), pentru a facilita procesul de anunțare a prezenței străinilor pe teritoriul României, inclusiv prin punerea la dispoziția acestora, a găzduitorilor/unităților de cazare, a unei aplicații informatice dezvoltate în acest scop de către IGI. Completarea art.12, în forma propusă,

³ Referințe pot fi obținute accesând surse deschise de internet: <https://www.migrationsverket.se/English/Private-individuals/Visiting-Sweden/Visit-Sweden-up-to-90-days---apply-for-a-visa.html>

prezintă eficiență inclusiv în contextul aplicării în totalitate de către România, a acquis-ului Schengen, controlul eficient al migrației în scopul prevenirii și combaterii migrației ilegale fiind un angajament inclusiv în perspectiva emiterii ulterioare a deciziei Uniunii Europene de eliminare a controalelor la frontierele interne terestre.

- modificarea art.13 alin.(4) în sensul reducerii termenului de declarare a modificărilor intervenite cu privire la angajarea în muncă a străinului, de la 10 zile (prevăzut în proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor, promulgat la data de 29.02.2024), la 3 zile, în scopul descurajării comportamentului străinilor de a nu respecta scopul șederii în România, cu intenția de a migra către state din vestul Europei. De asemenea, se propune modificarea alin.(6), în sensul reducerii la 3 zile a termenului în care entitățile-gazdă sunt obligate să informeze formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări cu privire la încetarea sau suspendarea raportului juridic cu străinul.

- completarea art.30 cu un nou articol, art. 30¹, în scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului, din perspectiva noilor atribuții ale autorităților privind consultarea prealabilă în temeiul art. 22 din Codul de Vize.

- completarea art. 33 alin. (3) cu o nouă literă, lit.d), având rolul de a crea premisele respectării scopului șederii de către străini. Totodată, se impune stabilirea unor sancțiuni în cazul nerespectării termenului de 15 zile lucrătoare, prevăzut pentru încheierea contractului individual de muncă. Termenul anterior indicat nu este opozabil în cazul în care neîncheierea contractului individual de muncă se datorează culpei angajatorului, măsura fiind menită a evita revocarea vizei de angajare în muncă a străinului de bună-credință.

- modificarea art.50 alin.(2) lit.a) în scopul alinierii acesteia la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului, din perspectiva semnalărilor introduse în Sistemul de informații Schengen în scopul refuzului intrării.

- modificarea alin.(1) al art.56, în scopul corelării cu măsura propusă a fi introdusă la art.33 alin.(3) lit.d).

- modificarea lit. c) și d) al art. 81 în scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului. De asemenea, se asigură corelarea cu modificările propuse a fi aduse art. 11 (pct.3 al art.III din Legea nr.157/2011).

- modificarea alin. (2) al art. 85 în scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului, din perspectiva modificării termenului actual de depunere a contestației (3 zile) cu privire la decizia de returnare emisă fără perioadă de plecare voluntară, pentru a nu crea limitări în asigurarea accesului la o cale de atac eficientă, prin stabilirea termenului de contestație la 10 zile, cu menținerea termenului actual de soluționare.

- modificarea art.88 alin.(2), întrucât în forma introdusă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor (promulgat la data de 29 februarie 2024), dispoziția supusă modificării nu este corelată cu noile modificări propuse a fi aduse art.III pct.3 din Legea nr.157/2011, având în vedere că la momentul aprobării de către Guvern a proiectului legii, Decizia (UE) 2024/210 a Consiliului nu era adoptată.

- modificarea pct. (i) și (iii) ale alin. (1) al art. 106⁴, în scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului, precum și în scopul corelării cu art.11 care face obiect al art.III din Legea nr.157/2011.

- abrogarea art.128², în scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului, precum și a faptului că prevederile au fost introduse la art. 11 care face obiect al art.III din Legea nr.157/2011 (propus spre modificare prin prezentul proiect).

- modificarea alin.(1) al art. 144¹ în sensul atribuirii codului numeric personal fiecărui străin pentru care au fost eliberate avize de angajare ori de detașare, căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară sau căruia i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung, și care se înscrie în permisul de ședere sau în avizul de angajare ori de detașare, după caz. Măsura propusă este de natură a aduce beneficii atât economiei

naționale cât și angajatorilor, în contextul în care codul numeric personal este necesar pentru depunerea declarațiilor fiscale și îndeplinirea obligațiilor fiscale de către angajator/angajat.

III – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 204/2020 privind stabilirea unor măsuri de aplicare a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, în materie de reglementare a dreptului de intrare și ședere pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare:

- se abrogă lit. b) a alin. (1), precum și alin. (2) al art. 13, pentru a asigura beneficiarilor art. 50 TUE un regim juridic similar destinatarii Directivei 2004/38/CE⁴, astfel cum prevede Acordul de retragere. Astfel, se impune eliminarea cerinței privind deținerea mijloacelor de întreținere, atunci când aceștia solicită recunoașterea dreptului de ședere permanentă.

IV. Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare:

- completarea art.7 alin. (2) cu o nouă literă, lit.d), scopul fiind de natură a conduce la eliminarea situațiilor în care angajatorii care au obținut avizele de angajare să refuze (de regulă din motive economice) încadrarea în muncă a străinilor care sosesc în România în scop de muncă.

- completarea art.7 cu un nou alineat, alin.(5), scopul fiind acela de a responsabiliza angajatorii și străinii în etapa inițială a șederii în scop de muncă pe teritoriul României. Totodată, măsura propusă are un caracter de triere a angajatorilor care solicită eliberarea avizelor de angajare, fiind descurajate acele persoane care înființează societăți comerciale cu scopul de a le utiliza în procesul de migrație legală, dar cu intenția reală de a facilita migrația ilegală.

- completarea art.8 cu un nou alineat, alin.(5), în sensul de a indica în clar autoritatea responsabilă cu verificarea îndeplinirii condiției speciale prevăzută la art.7 alin.(2) lit.d) nou introdusă prin proiect. În acest caz, formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări sunt cele care vor efectua verificările necesare, fără a fi necesară prezentarea vreunui document de către angajator așa cum se impune în cazul art.8 alin.(1)-(3) din Ordonanța Guvernului nr.25/2014, cu modificările și completările ulterioare.

-modificarea alin. (4) al art. 17, scopul acestei modificări fiind acela de a evita consumarea artificială a contingentului de lucrători nou admiși pe piața forței de muncă din România.

- introducerea la art. 35 a unei noi litere, lit.g), în sensul instituirii unei noi contravenții, cu scopul de a preveni un comportament abuziv din partea angajatorilor, pe de o parte, dar și crearea premiselor respectării scopului șederii de către străini. Totodată, se impune stabilirea unor sancțiuni în cazul nerespectării termenului de 15 zile lucrătoare, prevăzut pentru încheierea contractului individual de muncă, cu excepția situației în care neîncheierea contractului individual de muncă se datorează culpei străinului.

- modificarea art.37 alin.(1) lit.b) în sensul asigurării aplicării inclusiv a lit.h) propusă a fi introdusă la art.35, prin prezentul proiect, astfel încât să rezulte în clar autoritatea constatatoare a contravenției nou introduse.

V. Legea nr. 265/2010 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române și pentru abrogarea art. 4 alin.

⁴ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE

(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, cu modificările și completările ulterioare:

- abrogarea art. I pct. 1-8 și 10, având în vedere că măsurile conținute de aceste prevederi au fost adoptate în anii 2010 și 2011 și vizează măsuri referitoare la atribuțiile Poliției de Frontieră Române, precum și la organizarea instituției, care trebuiau să intre în vigoare la data eliminării controalelor la frontierele interne, stabilită prin decizie a Consiliului Uniunii Europene, raportat la acel moment. După 13 ani, în contextul în care criza migrației a exacerbât se impune îmbunătățirea, armonizarea acțiunilor ce trebuie desfășurate de către instituțiile cu competențe în domeniu, pe întreg teritoriul național.

Raportat la Poliția de Frontieră Română, cu toate că prin Decizia (UE) 2024/210 a Consiliului au fost eliminate controalele asupra persoanelor la frontierele aeriene și maritime interne cu și dintre Bulgaria și România (urmând adoptarea unei noi decizii de eliminare a controalelor asupra persoanelor la frontierele terestre interne), problemele Uniunii Europene în materie de migrație și azil reprezintă o preocupare permanentă din partea acestora și a statelor membre. Cooperarea transfrontalieră în materie de asigurarea respectării legii este esențială pentru a face față amenințărilor de securitate și pentru a asigura buna funcționare a spațiului Schengen. O cooperare transfrontalieră consolidată în materie de asigurarea respectării legii între toate autoritățile de aplicare a legii din statele membre va contribui la îmbunătățirea prevenirii, a depistării și anchetării faptelor de natură penală pe teritoriul Uniunii Europene. O astfel de cooperare consolidată include acțiuni transfrontaliere între două sau mai multe state membre, cum ar fi urmărirea transfrontalieră și supravegherea transfrontalieră, precum și acțiuni transnaționale.

În concluzie, în contextul european actual, subdimensionarea structurilor de poliție de frontieră ar putea conduce la neîndeplinirea obligațiilor asumate de statul român pentru aplicarea politicilor europene în materie de securizare a frontierelor.

Prin măsura propusă, textul actual în vigoare al OUG nr. 104/2001 rămâne neschimbat, iar atât structura organizatorică a Poliției de Frontieră cât și atribuțiile specific rămân aceleași, din considerentele expuse mai sus.

VI. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, cu modificările și completările ulterioare:

- având în vedere propunerea de completare a art.9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou alineat, alin.(4¹), pentru coerență normativă este necesară completarea în mod corespunzător a art.21 cu o nouă literă, lit.c¹), în sensul evidențierii atribuției de escortare de către polițiștii de frontieră a străinilor aduși în țară de către companiile de transport aeriene, navale sau maritime, a căror intrare pe teritoriul României a fost refuzată. Potrivit art.14 alin.(1) și (2) din Codul Frontierelor Schengen, intrarea pe teritoriul statelor membre se refuză resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc toate condițiile de intrare prevăzute la art.6 alin.(1) din același regulament european și care nu aparțin niciuneia dintre categoriile de persoane menționate la art.6 alin.(5) din Codul Frontierelor Schengen. Intrarea nu poate fi refuzată decât printr-o decizie care să indice motivele precise ale refuzului și se ia de către autoritatea competentă abilitată în acest sens de dreptul intern. În acest sens, regulamentul european anterior referit stabilește, la alin.(4) al art. 6, obligația polițiștilor de frontieră de a se asigura că resortisantul țării terțe care a făcut obiectul unei decizii de refuz al intrării nu intră pe teritoriul statului membru în cauză.

În acest context, precizăm că standardele și practicile recomandate de Organizația Aviației Civile Internaționale au fost adoptate pentru prima dată la 25 martie 1949, în conformitate cu prevederile art.37 din Convenția privind aviația civilă internațională încheiată la Chicago în anul 1944 și sunt cuprinse în anexa nr. 9 la acest document. Standardele și practicile recomandate sunt rezultatul art.37 al Convenției, care prevede, printre altele, că Organizația Aviației Civile Internaționale va adopta și modifica din când în când standardele internaționale necesare și procedurile recomandate privind activitățile vamale și imigrația, și alte chestiuni care se referă la siguranța, regularitatea și eficiența navigației aeriene.

Politică cu privire la implementarea de către state a practicilor privind facilitarea este consolidată de art.22 din Convenție, care exprimă obligația acceptată de fiecare stat contractant să adopte toate măsurile

practicabile, prin emiterea de reglementări speciale sau în alt mod, pentru a facilita și a accelera navigația cu aeronave între teritoriile statelor contractante, în special în reglementarea aspectelor referitoare la imigrare, carantină, vamă și autorizare, și prin art.23 din Convenție, care exprimă angajamentul fiecărui stat contractant de a stabili proceduri vamale și de imigrare în conformitate cu practicile care pot fi recomandate din când în când, în temeiul convenției.

Conform prevederilor cuprinse în aceste standarde, o persoană inadmisibilă este persoana căreia i se refuză intrarea pe teritoriul unui părți contractante din motive legate de prezentarea de documente de călătorie false, falsificate, expirate sau din orice alt motiv stabilit de autoritățile responsabile. Totodată, în aplicarea prevederilor Convenției, la 13 aprilie 1948 Consiliul a adoptat o rezoluție prin care a atras atenția statelor contractante asupra oportunității de a folosi în propriile lor reglementări naționale, standardele propuse, acestea având caracter de reglementare cu indicarea abaterilor de la aceste reguli.

În acord cu Capitolul 5 pct.5.6 al anexei nr. 9 la Convenția de la Chicago, se recomandă ca în situația înlăturării unei persoane inadmisibile care și-a pierdut sau distrus documentele de călătorie, să fie transmisă o scrisoare de intenție statului de returnare care se va preda operatorului de aeronave sau, în cazul persoanelor escortate, escortei, care este responsabil pentru livrarea acestora autorităților publice din statul de destinație. De asemenea, scrisoarea de intenție prin care se dispune înlăturarea unei persoane inadmisibile ale cărei documente de călătorie au fost confiscate se predau operatorului de aeronave sau, în cazul persoanelor escortate, escortei, care este responsabilă pentru predarea acestora autorităților publice din statul de destinație. Mai mult decât atât, statele contractante, care au motive să creadă că o persoană inadmisibilă s-ar putea opune înlăturării acesteia, vor informa cu cât mai mult timp operatorul de aeronave în cauză cu privire la plecarea programată, astfel încât operatorul de aeronave să poată lua măsuri de precauție pentru a asigura securitatea zborului. În considerarea celor ce preced, activitatea de escortare propusă a fi îndeplinită de către polițiștii de frontieră se va efectua doar în condițiile menționate la art. 9 alin. (4¹) propus a fi introdus prin proiect, respectiv la solicitarea expresă a transportatorului în situația în care acesta nu este în măsură să pună în aplicare astfel de măsuri prin forțe proprii.

VII. Ordonanța de urgență a Guvernului nr.105/2001 privind frontiera de stat a României, cu modificările și completările ulterioare:

- completarea cu un nou articol, art.9¹, în sensul stabilirii faptului că reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne în condițiile Titlului III - Capitolul II din Codul Frontierelor Schengen se face prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, prin Poliția de Frontieră Română. Astfel, prin act normativ de nivel secundar vor fi desemnate autoritățile naționale competente implicate în procesul de reintroducere a controalelor la frontierele interne, mecanismul de cooperare între acestea, măsurile necesare în cazul reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne, precum și responsabilitățile autorităților naționale competente.

VIII. Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare:

- modificarea art.2 alin. (3), astfel încât să rezulte posibilitatea efectuării călătoriilor în străinătate de către minorii care au împlinit vârsta de 16 ani, fără însoțitor, pentru orice scop, sub condiția prezentării la controlul specific pentru trecerea frontierei de stat a declarației date în condițiile art. 30 alin. (7) din Legea nr. 248/2005, cu modificările și completările ulterioare, în acest sens, a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate neînsoțit. Astfel, în ceea ce privește exercitarea autorității părintești cu privire la persoana minorului, vor fi respectate și drepturile ambilor părinți care exercită în comun autoritatea părintească, conform legii.

- modificarea art. 28 alin. (1), astfel încât să fie reglementată și situația minorilor cărora instanța de tutelă le-a recunoscut capacitatea deplină de exercițiu, conform art. 40 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul permiterii ieșirii acestora de pe teritoriul României de către organele poliției de frontieră, în aceleași condiții pe care trebuie să le îndeplinească cetățenii români care au împlinit vârsta de 18 ani, precum și minorii căsătoriți.

- modificarea art. 30 alin. (1¹), astfel încât minorii cetățeni români care au împlinit vârsta de 16 ani, cu domiciliul sau reședința în țara de destinație, să poată călători neînsoțiți fără a fi necesar să prezinte la controlul specific efectuat cu ocazia trecerii frontierei de stat, declarația părinților sau a reprezentantului legal din care să rezulte acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei, neînsoțit.

- introducerea a două noi articole, art.30¹ și art.30² astfel încât, pentru fiecare călătorie care urmează a fi efectuată de către cetățenii români minori către state care aplică în totalitate acquis-ul Schengen, pe cale aeriană sau maritimă, organele Poliției de Frontieră Române să poată atesta, în continuare, îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.30 din Legea nr.248/2005.

Astfel, după data de 31 martie 2024, întrucât nu vor mai exista controale la frontiera dintre statele care aplică integral acquis-ul Schengen, în lipsa unui temei legal care să le abiliteze în mod expres, organele Poliției de Frontieră Române nu vor mai putea proceda la efectuarea verificărilor prevăzute la art.30 din lege.

În ceea ce privește metodologia de implementare a măsurii sus menționate, se propune ca părinții, reprezentanții legali sau persoanele care îi însoțesc pe cetățenii români minori, precum și minorii cetățeni români care pot călători neînsoțiți, să se prezintă în anumite spații special amenajate și semnalizate ca atare, în incinta aeroporturilor și porturilor, în vederea acordării de către polițiștii de frontieră a autorizației care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.30. Odată obținută, autorizația se prezintă companiei de transport aerian sau maritim, de către părinții, reprezentanții legali sau persoanele care însoțesc minorii cetățeni români, precum și de către minorii cetățeni români care pot călători neînsoțiți în vederea continuării procedurii de îmbarcare. În lipsa acesteia, minorului cetățean român nu i se permite îmbarcarea pentru efectuarea călătoriei în străinătate.

Măsuri similare sunt stabilite și în cazul zborurilor cu plecare din România către state Schengen, care urmează a fi efectuate de pe aerodromuri și heliporturi ori în cazul navigației de agrement sau croazieră aflate în afara incintelor aeroporturilor și porturilor, caz în care părinții, reprezentanții legali sau persoanele care îi însoțesc pe cetățenii români minori, precum și minorii cetățeni români care pot călători neînsoțiți, au obligația de a se prezenta la cel mai apropiat punct de trecere a frontierei, cu cel mult 12 ore dar nu mai puțin de 3 ore înainte de îmbarcare, în vederea acordării autorizației care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.30.

În scopul asigurării unui efect disuasiv al comportamentului de nerespectare a obligației sus menționate, se propune sancționarea:

- părinților, a reprezentanților legali sau a persoanelor care îi însoțesc pe cetățenii români minori precum și a minorilor care pot călători neînsoțiți care se prezintă la îmbarcare fără deținerea autorizației de atestare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la art.30 din Legea nr.248/2005; în acest caz, sancțiunea propusă este amenda în cuantum de la 2000 la 5000 lei pentru fiecare minor;

- companiilor de transport aeriene sau maritime sau a persoanelor fizice/juridice autorizate să efectueze zboruri cu plecare de pe aerodromuri și heliporturi ori să efectueze navigație de agrement/croazieră, fără ca minorii cetățeni români să aibă asupra lor autorizația sus menționată, sancțiunea propusă în caz de nerespectare a interdicției este amendă în cuantum de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru fiecare minor.

2.4 Alte informații

În considerarea art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, precizăm că adoptarea măsurilor propuse prin proiectul de act normativ este necesar a fi realizată pe calea ordonanței de urgență pentru următoarele considerente:

- lipsa adoptării în regim de urgență a măsurilor prevăzute de prezentul proiect de act normativ poate conduce la afectarea cetățenilor, din perspectiva dreptului la liberă circulație în statele Schengen, ca urmare a aplicării de la data de 31 martie 2024, a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului;

- în cazul absenței unui cadru legislativ național clar definit, care să instituie măsurile propuse prin prezentul demers, se pot crea premisele creșterii cazurilor de migrație ilegală, astfel încât să se considere că România nu depune toate diligențele necesare pentru protejarea eficientă și efectivă a frontierelor externe ale Uniunii Europene putând fi create premise ale afectării implicit a securității interne a Uniunii Europene;

- aspectele vizate constituie o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, extraordinară, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol interesul public și a cărei reglementare nu poate fi amânată, astfel că se impune adoptarea de măsuri imediate prin ordonanță de urgență.

Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic

3.1 Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.2 Impactul social

Prezentul proiect de act normativ reglementează o serie de măsuri privind admisia legală a străinilor pe teritoriul României, controlul migrației ilegale și reducerea mișcărilor secundare, aspecte de natură a contribui la salvagardarea climatului de ordine și siguranță publică.

3.3 Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4 Impactul macroeconomic

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4.1 Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4.2 Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.5 Impactul asupra mediului de afaceri

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.6 Impactul asupra mediului înconjurător

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.7 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.8 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.9 Alte informații

Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv cheltuieli cu privire la cheltuieli și venituri

-în mii lei (RON)-

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7

<p>4.1 Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:</p> <p>a) buget de stat, din acesta:</p> <p>(i) impozit pe profit</p> <p>(ii) impozit pe venit</p> <p>b) bugete locale:</p> <p>(i) impozit pe profit</p> <p>c) bugetul asigurărilor sociale de stat:</p> <p>(i) contribuții de asigurări</p> <p>d) alte tipuri de venituri</p> <p>(se va menționa natura acestora)</p>						
<p>4.2 Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:</p> <p>a) buget de stat, din acesta:</p> <p>(i) cheltuieli de personal</p> <p>(ii) bunuri și servicii</p> <p>b) bugete locale:</p> <p>(i) cheltuieli de personal</p> <p>(ii) bunuri și servicii</p> <p>c) bugetul asigurărilor sociale de stat:</p> <p>(i) cheltuieli de personal</p> <p>(ii) bunuri și servicii</p> <p>d) alte tipuri de cheltuieli</p> <p>(se va menționa natura acestora)</p>						
<p>4.3 Impact financiar, plus/minus, din care:</p> <p>a) buget de stat</p> <p>b) bugete locale</p>						
<p>4.4 Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare</p>						
<p>4.5 Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare</p>						
<p>4.6 Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare</p>						
<p>4.7 Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente</p> <p>a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;</p> <p>Nu este cazul.</p> <p>b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.</p> <p>Nu este cazul.</p>						

4.8 Alte informații Nu este cazul.
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare
5.1 Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ Nu este cazul.
5.2 Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3 Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor care transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)
5.3.1 Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE
5.3.2 Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE Proiectul de act normativ conține măsuri menite a asigura aplicarea eficientă a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului din 30 decembrie 2023 privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Republica Bulgaria și în România.
5.4 Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.5 Alte acte normative și/sau documentele internaționale din care decurg angajamente asumate Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.6 Alte informații
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ
6.1 Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.2 Informații privind procesul de consultarea cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.3 Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale Au fost efectuate consultări în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 635/2022 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.
6.4 Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.5 Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi Prezentul proiect de act normativ urmează a fi supus avizării: a) Consiliului Legislativ b) Consiliului Economic și Social.
6.6 Alte informații A fost obținut avizul de oportunitate al Departamentului pentru Relația cu Parlamentul nr. _____
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

<p>7.1 Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ Proiectul de act normativ a fost elaborat cu respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu modificările și completările ulterioare.</p>
<p>7.2 Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>
<p>Secțiunea a 8-a</p> <p>Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ</p>
<p>8.1 Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ Prevederile prezentului act normativ vor fi puse în aplicare de instituțiile cu responsabilități în domeniu.</p>
<p>8.2 Alte informații Nu este cazul.</p>

Față de cele prezentate, proiectul de **Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor și al frontierei**, a fost însușit de instituțiile interesate.

**VICEPRIM-MINISTRU,
MINISTRUL AFACERILOR INTERNE**

Marian-Cătălin PREDOIU

AVIZĂM

**MINISTRUL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII
SOCIALE**

Simona BUCURA-OPRESCU

**MINISTRUL TRANSPORTURILOR ȘI
INFRASTRUCTURII**

Sorin-Mihai GRINDEANU

**MINISTRUL DEZVOLTĂRII,
LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI
ADMINISTRAȚIEI**

Adrian Ioan VEȘTEA

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII

**MINISTRUL FAMILIEI, TINERETULUI
ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE**

Natalia-Elena INTOTERO

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

Luminița-Teodora ODOBESCU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Alina-Ștefania GORGHIU